

چرا پاکستان ریاض را در دشمنی با ایران همراهی نمی‌کند؟

پاکستان از جمله کشورهایی است، که عربستان امید بیشتری به پشتیبانی نظامی آن بسته است. پاکستان قدرت هسته‌ای است و سال‌ها مورد مساعدت مالی و انرژی عربستان بوده است

به گزارش آران نیوز: خیلی وقت است که آل سعود و هم پیمانان منطقه‌ای و فرماندهان آنان برای ایجاد و نمایش شکاف قومی- مذهبی در بدنه جهان اسلام و منفک کردن برخی کشورهای اسلامی از بدنه امت اسلامی تلاش می‌کنند. یادمان نرفته که ائتلاف گروه‌های تروریستی چند ملیتی- در عراق و سوریه- نیز با همین پیش فرض موهن صورت پذیرفته است، به طوری که مزدوران گروه‌های تروریستی از مدل‌های چینی گرفته تا آفریقائی و چینی از چهار گوشه دنیا با همین استدلال به میدان عراق و سوریه آورده شده‌اند. آتشی که به بهانه ممانعت از دخالت ایران در کشورهای عربی باد زده شده و شعله ور می‌شود! اینک سعودی‌ها از این دشمنی چه اهدافی را پی می‌گیرند، جای بحث دیگری است. با این وجود آن‌ها دریافته‌اند که به رغم گزافه‌گویی‌ها و هل من مبارز طلبیدن‌ها، به تنهایی توان رویارویی با قدرت منطقه‌ای ایران را ندارند. در این خصوص تلاش برای تشکیل "ائتلاف به اصطلاح اسلامی" و درگیر ساختن سایر کشورهای منطقه‌ای و غیر منطقه‌ای در بحران خاورمیانه در دستور کار مقامات این رژیم قرار گرفته است.

در این میان پاکستان از جمله کشورهایی است، که عربستان امید بیشتری به پشتیبانی نظامی آن بسته است. پاکستان قدرت هسته‌ای است و سال‌ها مورد مساعدت مالی و انرژی عربستان بوده است. اگرچه به‌کارگیری سلاح اتمی از سوی پاکستان دور از ذهن است، اما به تصور سعودی‌ها حتی احتمال اندک این اقدام نیز می‌تواند برایشان در برابر ایران ایجاد بازدارندگی نماید. این در شرایطی است که همسایه شرقی ایران به رغم پاره‌ای رقابت‌های طبیعی در مناطقی همچون افغانستان همواره از روابط حسنه با ایران برخوردار بوده است، منافعی که امکان همراهی این کشور را با عربستان در دشمنی با ایران کم رنگ می‌نماید. نخست، علی‌رغم اینکه پاکستان در یک معادله کلی در خصوص یارگیری منطقه‌ای- به ازای نزدیکی هند به ایران، متحد منطقه‌ای چین تلقی می‌گردد (چنانچه در توازن با گسترش بندر گواتر پاکستان از سوی چین، هند درصد گسترش بندر چابهار است)، با این وجود در رابطه با مهمترین مسئله ملی پاکستان (یعنی کشمیر با درصد بالای شیعیان) بیش از عربستان این کشور می‌تواند از حمایت‌های ایران بهره‌مند گردد.

دوم، با وجود اینکه عقبه گروه‌های تروریستی جنوب شرق ایران به درون خاک پاکستان بر می‌گردد، این کشور بیش از ایران از نقش مخرب ناحیه‌گرایی عربستان در این مناطق آسیب پذیر است. چرا که ایالت بلوچستان حدود یک سوم مساحت این کشور را شامل می‌گردد. سوماً، یک پنجم جمعیت 140 میلیونی (حدود 25 تا 30) این کشور را شیعیان شامل می‌شوند، که پس از ایران دومین کشور دارای جمعیت شیعه در جهان است. مسئله‌ای که به جد مورد توجه هر دو کشور است.

بنابراین در مجموع به رغم اینکه پاکستان به منظور تامین امنیت مالی و انرژی خود نیازمند کمک‌های عربستان است اما به علت عدم تعلقات خاص ژئوپلیتیک پاکستان به منطقه غرب آسیا (محدوده کشمکش ایران و عربستان)، و نیز علائق ژئوپلیتیک مشترک این کشور با ایران بعید به نظر می‌رسد، که حد دشمنی آل سعود با ایران از سوی پاکستان مورد توجه قرار گیرد. مضاف بر اینکه پیگیری اینگونه سیاست‌های جنگ افروزانه تفرقه‌گرا که با صرف هزینه‌های هنگفت پیگیری می‌شود- همچون صادرات گندم عربستان- تنها زاییده افکار کوتاه‌شاهزاده‌های سعودی است، لذا منطقاً پاکستان برای جلب رضایت عربستان، موجبات رنجش خاطر کشور دوست و همسایه دیرینه (ایران) را فراهم نخواهد آورد. مطلبی که در سفر هفته گذشته مشاور امنیت ملی پاکستان (نفیس زکریا) به ایران بر آن بیشتر صحنه گذاشته شد.

احمد رشیدی نژاد

پایگاه رصد